

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι	Δραχ. 10
Ἐν Τουρκίᾳ	$\frac{1}{2}$ τουρκικῆς λίρας
Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ	$\frac{1}{2}$ ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται.
Πρὸς τὸν κ. 'Ι. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*Αἰ ἐπὶ τὸν νέον Ἀρμοστήν*
Κρήτης, Ἀλέξανδρον Ζαΐμην ἐλπιδες). —
Οἱ ξένοι περὶ ἡμῶν (δικαιώσις ἡμῶν ἐν
Μακεδονίᾳ). — Βουλγαρικά θηριωδία. —
Ἀγγέλματα καὶ θρόλοι. — Ἡ ληΐς τῆς
Ἀρμοστείας τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου. —
Ἡ νέα φάσις τοῦ κοητικτοῦ ζητήματος. —
Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1906

Ὅτε μὲν τῶν ἡμερῶν τοῦ παρελθόντος Ἰου-
λίου φέρων περιβολήν, ὁδοιπόρου ἐξ Αἰγίνης
ἀφικθείς συνηντήθη εἰς τὸ ὑπασιστήριον τῶν
ἀνακτόρων μετὰ τοῦ προκαλέσαντος αὐτὸν
Βασιλέως καὶ ἠρωτήθη ἂν δέχηται τὴν θέσιν
τοῦ ὑπάτου Ἀρμυστοῦ ἐν Κρήτῃ, ὃ Ἀλέ-
ξανδρος Ζαΐμης ἀπεκρίθη: «Μεγαλειότατε,
εἴτε ἐν τῇ κυβερνήσει διατελῶ, εἴτε ἐκὼς
αὐτῆς, ἀνήκω πάντοτε εἰς τὴν πατρίδα καὶ
ἔγω καθήκον εἰς ὑπαικύν εἰς τὰς διαταγὰς
τοῦ Βασιλέως μου καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ὅ-
που ὑπηρετήσω τὰ συμφέροντα τοῦ Γένους».

«Δι' ἐμὲ» εὐηρεστήθη ἄλλοτε πρωθυπουργός ὢν νὰ εἶπῃ πρὸς τὸν συντάσσοντα τὸ φύλλον τοῦτο (ἰδὲ φύλλο. α' Ἀγώνος» 191 τῆς 15 Νοεμβρίου 1902) «μίαν μόνην ἄξιαν καὶ ἀπὸ μόνον σκοπὸν ἔχει τὸ πολιτευσθαι, τὸ ὑπηρετεῖν τὴν πατρίδα» ἂν τε λοιπὸν κυβερνῶ, ἂν τε μὴ αὐτὴν, τῇ ὀφείλω τὴν ἀφοσίωσίν μου καὶ τοὺς κόπους μου, δὲν νομίζω δὲ μείζονα ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς νῦν καιροῖς ἢ τὴν συντελέσω εἰς τὴν στρατιωτικὴν παρασκευὴν τῆς πατρίδος μου. Πρὸ ὀλίγων ἔτι μῆερῶν συνεπλήρωσα ἓνα ἔτι σταθμὸν τοῦ βίου μου. Γινώσκω, ὅτι δὲν θὰ εἰπωσιν περὶ ἐμοῦ, ὅτι ἀνεγέννησα τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἔχω ἤσυχον τὴν συνείδησιν, ὅτι τὴν ὑπηρετήσα, ὅσῳκι μοι ἐδόθη ἀπορῆν καὶ αὐτὴν τῇ ἡσυχίᾳ θέλω νὰ ἐξασφαλίσω, ὅπου δὴ τότε ἂν εἶμαι τεταγμένος εἴτε ἐν τῇ κυβερνήσει, εἴτε ἐκτὸς αὐτῆς. Δὲν ἀγαπῶ τὸν θάνατον καὶ δὲν θὰ ἀλλάξω τώρα βίον, ἀδιαφορῶ δὲ περὶ παντὸς ὅ,τι κατ' ἐμοῦ ἂν θέσθαι μάλιστα, καὶ ὅ,τι ὑπὲρ ἐμοῦ λέγεται».

Ἄνδρὸς χαρακτήρ λόγος, ἔλεγον οἱ ἡμέ-
 ροι πρόγονοι καὶ τὴν γηνησιωτάτην εἰκόνα
 τοῦ ἀνδρὸς ἀποτελοῦσιν αὐτοὶ οὗτοι οἱ λόγοι
 αὐτοῦ.

Σπανίως ή έκλογή του Βασιλέως και της Κυβερ-
νήσεως έπεσεν επί χρηστότερον άνδρα, συνε-
ύτερον, συνειδότα ακριβέστερον τάς περι-
στάσεις της πατρίδος και βαθύτερον συναιθα-
ρόμενον τάς μεγάλας ευθύνας του λαμπρού,
αλλ' άκανθοσπάρτου σταδίου, εις ό εισέρχε-
ται σήμερον ούχι γλιγρόμενος Ιαχών και τυμ-
άνων, αλλ' άλυσίδεος συρόμενος υπό της
γής, ήρέμου, αλλά στρεφείς και βαθυτάτης
ιλοπατορίας.

Ταύτης καὶ μόνον ταύτης εἶναι καὶ δοῦλος
καὶ ὑπηρετῆς καὶ αἰώνιος ἀιχμάλωτος ὁ Ἀ-
λέξανδρος Ζαΐτης καὶ εἰς τὸ κέλευσμα αὐ-
τῆς ὑπέεικον κατέρχεται εἰς τὴν Κρήτην τ-
ῶν ἡμερῶν ἐνὸς θεμελίου τοῦ τῆς ἐλευθερίας ἑλλη-
νικῆς πατρίδος, ὁ υἱὸς ἐνὸς πρωθυπουργοῦ,
ἔργονος ἡγεμόνος, ὁ δὲς τὴν Ἑλλάδα κυ-
βερνήτης, ἵνα διαδεχθῇ τὸν υἱὸν τοῦ Βασι-
λεως τοῦ ἐν τῷ ἐπιμοχθοτάτῃ ἔργῳ τῆς διαι-
σρέως τῆς Κρήτης.

Τοῦτο τὸ ἔργον θὰ ἀποτελέσῃ τὸν ἐπιπα-
 ρατακὸν καὶ χαλεπώτατον σταθμὸν τοῦ πο-
 ττικοῦ βίου τοῦ Ἀλεξάνδρου Ζαῖμη καὶ ὁ
 ἀνῶσκαυ τὴν περίσχεψιν καὶ τὴν σύνεσιν καὶ
 τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀνδρὸς πληροῦται ὑπὸ
 τῆς ἐυέλπιδος εὐφροσύνης, ὅτι εἰρήνην καὶ γα-
 ῖνην θὰ συντροφεύσῃ τὴν εἰς Κρήτην καθο-
 ρισαμένην αὐτοῦ, οἱ δύο οὗτοι πρόδρομοι εὐαγγελι-
 στικῆς τῆς ἐνώσεως, ἣν σὺν τῇ Κρήτῃ καὶ Ἰσα-
 κῶς αὐτὴν ὀνειρεύεται καὶ ποθεῖ δλόκληρον
 ἔθνος.

Τὸν εἰς τὴν Κρήτην δρόμον τοῦ Ἀλεξάν-
του Ζαΐμη ἔστρωσεν ἤδη διὰ τῶν ἀνθέων
ἰσχαρᾶς ὁ ἠμόθυμος καὶ πάνδημος εὐαρέ-
στεια τοῦ ἑλληνικοῦ ἀπὸ τοῦ Βασιλέως μέχρι

του τελευταίου αγρότου ἐν Ἑλλάδι, ἡ καθολικὴ ἐπιδοκιμασία τοῦ πολιτικοῦ καὶ δημοσιολογικοῦ κόσμου τῆς Εὐρώπης, ὅστις πολὺ περισσότερον πολλῶν Ἑλλήνων ἐνθυμεῖται αὐτὸν ἀφορῶν διέπραξεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος του ὁ κατὰ τὸν ἀλγεινότετον χρόνον 1897—1898 κυβερνητικὴν ἢν Ἑλλάδα Ἀλέξανδρος Ζαΐμης, οὗ πολυτιμωτάτη ἀπέβη εἰς τὸν ἱστορίαν ἡ συνεργασία, ὥπως συντελεσθῇ ἡ εἰς Κρήτην κἀπόδος τοῦ πρώτου, τοῦ ἀληθομνητοῦ Ἀρμουστὸς Κοῆτης πρίγκιπος Γεωργίου. Τούτων ἡ θεία Πρόνοια ᾗθέλῃσι νὰ ἀντικαταστήσῃ σήμερον αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος Ζαΐμης.

Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τοῦ νέου Ἀρμοστοῦ μία ἐπιὶ ὑπολείπεται ἀπαραιτήτος συνδρομή, ἡ συνδρομὴ τῆς Κρήτης. Ἄς κλεισθῇ αὕτη σήμερον τῶν δυσαρέστον οἰκιακῶν λογαριασμῶν τὰ βιβλία αἱ βωδᾶ αἱ παραδόσεις αὐτῆς εἰς τῆς ἱστορίας τὸν ἔλεγχον καὶ ἄς περιστοιχίσῃ τὸν νέον τῆς πατριδος ἀπόστολον διὰ τῆς γενικῆς αὐτῆς ἀφοσιώσεως καὶ στοργῆς βοηθοῖα ὁμοθυμῶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς τοῦ νέου αὐτῆς ἡγεμόνος, τῆς ἐντολῆς νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρασ τοὺς πόθους αὐτῆς τῆς Κρήτης.

ΟΙ ΕΕΝ ΟΙ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ

Φωνή δεκαεσύνης

Ἐπιστώμεν, ὅτι θὰ ἀνα-τείλωσι καὶ δι' ἡμᾶς ἐν
Εὐρώπῃ ἡμέραι νηφαλιώτερες, μάλιστα ἀμερολη-
πτότερες κρίσεις περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Ἑλλήνων
καὶ τῶν δικιῶν αὐτῶν ἐν Μακεδονίᾳ. Ποῦ καὶ ποῦ
ἐκκρίνονται νῦν λόγοι συμπαιθεῖς καὶ παρηγορίας
ἐπὶ τὰ ἡμέτερα παθήματα, σπανιωτέρων δὲ καὶ
ἀποδορᾶ κατηγορητήρια κατὰ τῶν δολοφόνων πολε-
μιῶν μας. Τοιοῦτον κατηγορητήριον καὶ λαμπρὰ
ἀπὸ δικαιοσύνης τῆς ἐλληνικῆς ἀμύνης ἐδημοσιεύθη
ὑπὸ τοῦ ἐπιφανοῦς Ἀγγλου Στῆβενς ἐν τῷ ἀγγλικῷ
κυλλῷ α' Ἐσπερινῇ Ἐφημερίᾳ ἀφορμὴν λαβόντος ἐξ
ἐκτέρου δημοσιευθέντος ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ὑπὸ τοῦ
Λίντεν Σμιθ, ἔχει δὲ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ α' Ν.
Ἀσσεως μετάφρασιν οὕτω:

Ἐκαστον δημοσιευόμενον ἄρθρον, ἕκαστος δημοσιευόμενος ὑπανηγυρὸς τοῦ τυποῦ περὶ τῆς κατατάξεως τῶν πραγμάτων εἰς τὴν ἀτυχῆ εἰσίνην ἡ δὲ τὸσον ὑπερβῇ φθονεὶ κατηγοριῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα, τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν φιλοδοξῶν των, ὥστε πᾶρξεν ἀνακουφιστικὴ ἡ ἀνάγκη σας ὁλοκλήρῳ στή-της τῆς ἀξιολογῶς ἐφημερίδος σας περὶ Μακεδονίας καὶ τῆς παρουσίας τῶν συνήθων ὑπερβοῦλων τοιούτων κατὰ τῆς πτωχῆς Ἑλλάδος.

Και αὐτὸς ὁμοῦς ὁ κ. Λίντς Σμιθ, καίτοι ἔχει
τὴν ἐπιθυμίαν νὰ φανῇ ἀμερόληπτος, φοβοῦμαι, ὅτι
πρέπει νὰ συγκαταριθμῇ ἐπίσης ἀσυνειδήτως ἰσως
ἐκτὸς τῶν θυμάτων τοῦ ἐπικρατοῦντος ἀνταγωνι-
στοῦ νοσήματος. Ὁμολογεῖ, ὅτι ἐπὶ ἐπτά εἴη οἱ
δολιχαίροι ἀντὶ ἀντιστάσεως ἐπαρξάν τοὺς Ἕλλη-
νας τῆς Μακεδονίας, διότι οὗτοι ἐνέμενον εἰς τὴν
ἰστίαν των καὶ εἰς τὴν πατρίδα των. Καὶ ἐν τού-
τοις ἡ ἐκνομὸς αὐτῇ πολιτικῇ ἐπτά ἐτῶν ἐγκλημά-
των, φόνων καὶ ὁμοτήτων, δὲν λαμβάνεται ὅτι δ-
ιν ἦτοίς ἀπὸνυμφῇ ἡ δέουσα συμπάθεια πρὸς τοὺς
Ἕλληνας ἐκ μέρους τῶν Ἀγγλων.

Ω, ὁχι! Ἡ μόνη εὐλογος συνέπεια ὑπῆρξεν ἄ-
λως νῦν ἡ ἀναγνωρισθῆναι ἡ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν συμ-
βασιὰ διὰ τῆς ἀναπολίτσεως τῶν ἑπτατόνων αὐτῶν
ρικαιοσότητων. Τὰ σχόλια εἶναι περὶ τὰ. Καὶ ὁ-
ὡς δὲν θὰ φιλονεικῶ μετὰ τὸν κ. Λίνις Σμιθ.
αἰτοῦ τὸ συμπέρασμα τὸ δυνατόν νὰ μὴ εἶναι
μερολήπτον, ἐκθέτει ὅμως ἀμερολήπτα γεγονότα.
εἰ τῶν ὁποίων πᾶς ἀμερολήπτος ἄνθρωπος δύναται
νὰ σχηματίσῃ γνώμην. Τὰ γεγονότα ταῦτα εἶναι
ἀδίστη: σπουδαῖον τι.

α) "Οτι ἡ ἀναλογία τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς
ουλγάρους εἰς τὴν Μκεδονίαν εἶναι δύο πρὸς ἓνα.
β) "Οτι οἱ Βούλγαροι κατέφυγον εἰς τὰς χειρο-
πράς μεθόδους τῆς τρομοκρατίας, τῆς καταδιώξεως,
τῆς λεηλασίας καὶ τῆς ἀπαιτοχυσίας, ὅπως ἀποκα-
στήσουν τὴν ἰσορροπίαν.

(γ) Ὅτι ἐπὶ ἐπτά μακρὰ ἔτη οἱ Ἕλληνες πα-
ντοῦ ἤνυσαν ἀνεκδικήσαντες, πεποιθότες — ματαίως ὡς
ἐκείνους — εἰς τὰ μεγάλα Δυνάμεις. Τώρα ἂν
ἐκθεῶσι διὰ μίαν στιγμήν οἱ Ἀγγλοὶ καὶ ἄς φαν-
εσθῶσιν, ὅτι ἀντὶ Ἑλλήνων τὰ θύματα ἦσαν Ἀγ-
γοῖ. Θὰ παρεμείναμεν ἐπὶ ἐπτά ἔτη ἥσυχοι; Θὰ
σπερμαίνοντες τὴν δούλην ἐπὶ ἐπτά μῆνας; Θὰ ἐμέ-
νουμεν πληθικτοί, καίτοι καταγναντακτημένοι, θεαταί
εἰς ἐπτά ἔβδομάδας; Δὲν θὰ μᾶς ἤρουν ἐπτά ἡ-

μέχρι διὰ νὰ πετάξωμεν ἐν σώματι πρὸς ἀπολύτρω-
σιν τῶν συμπατριωτῶν μας καὶ ἢ θὰ τοὺς ἐσώσω-
μεν ἢ θὰ ἐχθονέσθῃ καζὶ τῶν: Καὶ διὗτος, διότι
μετὰ ἐπτά ἔτη ὀλίγη ἐ'ληνικὰ σώματα ἄχθονται
μέχρι παραφροσύνης ὑπὸ τῶν ποροβρῶν δεινῶν τῶν
συμπατριωτῶν των διήλθον τὰ σύνορα καὶ ἀντιμε-
τώπισαν, ὡς ἤξιζεν ἐς αὐτοὺς, τινὰ: ἐκ τῶν δολο-
φόνων ἢ Ἑλλὰς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ θοροβο-
δίστονος Ἐπαραχοπέδις τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης.

“Ἄς στραφώμεν τώρα ὀλίγα ἔτη ὅπως εἰς τὰς σκοτεινὰς ἡμέρας τοῦ βορείου πολέου—τὰς ἡμέρας τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς θύμικῃς λύπης, ὅταν σχεδὸν ἐφάνητο ἐγερομένη ἐναντίον μας πᾶσα χεὶρ τῆς Εὐρώπης, ὅτε πᾶσα νέε καταστροφή τῶν στρατευμάτων μας ἐγένετο δικτὴ μετ’ εὐφροσύνης μὴ γαλοποιουμένη καὶ παραφροσυκωμένη εἰς πᾶσαν πόλιν τῆς ἡεριστικῆς Εὐρώπης, τὴν καμικί λιοδωρία δὲν ἔμεινε ποῦ νὰ μὴ ἔδημοσιυθῇ κατὰ τῶν γενναίων στρατιωτῶν μας, τῶν νεκρῶν καὶ τῶν ζωντανῶν, εἰς τὸν ξένον Τύπον, περιλαμβάνουμένη καὶ τοῦ βουλευτικοῦ, καὶ νὰ μὴ ἐπιστεῦθῃ τυρλοῖς δημομασι ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν του. Εἶχομεν τότε προθύμους φίλους διὰ νὰ μᾶς δέξουν τῇ συμπάθειν τῶν; Μίαν μόνον χώραν γνωρίζω εἰς τὴν Εὐρώπῃν, ὅπου αὐτὴ εἰδήσεις τοῦ Κολένου, τοῦ Μχερσεπορτένι κλπ κλπ. δὲν ἐγένοντο δεκταὶ μετ’ ἀποκκλύπτου ἀγγλισσεως. Ἡ χώρα αὕτη, κύριε, ἦτο· Ἑλλάς. Ἐκ τοῦ μέρους αὐτοῦ δὲν μᾶς ἐξε-οξέυθησαν οὔτε μομφαί, οὔτε λιοδωρία, ἀλλὰ μὲς ἐξεφράθησαν γηνοῖα καὶ ἐγκάρδιος συμπάθεια, ἐνθάρρυνσις καὶ εὐλικρινεῖς εὐχάι. Μὲ τὸν ἀπλοῦστερον τρόπον, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἕως εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς μικρᾶς αὐτῇς χώρας, ὁ λαὸς συνέρευν εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ μὲ συγκεινημένας καρδίας κίετσε τὸν Παν οὐδύναμον, ὅπως ἀποτρέψῃ τὴν καταστροφὴν καὶ εὐλογήσῃ τὴν νίκην τῆν ἀγγλικὴν σημαίαν—τὸ ἱερὸν σύμβολόν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης. Διαιτὶ λοιπὸν νὰ στρεφώμεθα ἐναντίον των κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀνάγκης των; Ἐληρημόνησαν οἱ Ἀγγλοὶ; Ὁχι. κύριε. δὲν ἐληρημόνησαν. Δὲν ἡμπεροῦν νὰ λησιμονήσουν. Δὲν θέ ἦσαν Ἀγγλοὶ ἐὰν ἐληρημόνησαν.

ΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΘΗΡΙΩΔΙΑΙ
ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΗ
1885-1906

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Οὕτω δ' ἐπικίρως διὰ τῶν ἐλληνικῶν πρεσβειῶν ἀπεστέλλετο ἡ ἀνακοινωτέα πρὸς τὰς ἐξ Μεγάλης Συνάξεως ἐγκύκλιος, δι' ἧς ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις καταγγέλλουσα τὴν τελομένην ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς πλειονουληφίας, — διὰ καταπατήσεως παννυκτηρίων καὶ ἐπιτακτικῶν ὁρισμῶν τῆς Βερολινεῖου Συνθήκης ἐπ' ἀνατροπῇ τῶν δικαίων τῆς ἐλληνικῆς μειονουληφίας, — κατάφωρον ἰδιότητα ἀνέφερε τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος εἰς τὴν εὐθύνειαν αὐτῶν τῶν ὑπογραφεύων τῆς καταπατουμένης Συνθήκης.

Περὶ ἀγαθῆς ἐκβάσεως τῆς προσφυγῆς αὐτῆς ἐν-
αὐτῶν τῶν Δυνάμεων πολλὰ εἶχε κατὰ τὴν ὥραν
κρίσιν ἐχέγγυα ἡ ἐλληνικὴ κυβερνήσις. Τὸ ὅτι
ἀπὸ τότε ἀκινδύνιστον καὶ ἀνώμαλον τῆς θέσεως τοῦ
πρίγκιπος Φερδινάνδου ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ, μῆτε ὑπὸ
τῆς κυριάρχου μῆτε ὑπὸ τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἀνα-
(γνωρίζομενον, ἡ διακοπὴ πάσης σχέσεως μεταξὺ τῆς
ἐλευθερωτρίας τῶν Βουλγάρων Ρωσῆς, καὶ τῆς
βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, ἡ βερθυμεία καὶ ἡ ἄκρα
δυσμένεια ἣ ἐν πάσῃ περιστάσει κατὰ τὴν εὐρηγετη-
μένην ἐκδηλουμένην ὑπὸ τῆς ἐν Πετρούπολει αὐτο-
κρατορικῆς κυβερνήσεως, τῆς κυριάρχου Δυνάμεως
αἱ λίαν ὑποπτοὶ καὶ μὴ συμπαθεῖς καὶ κατὰ τὰς
ἐκτετατοτέρας ἀλλαγὰς τῶν τυγνάντων ἡλλοτροπαλῶν σκέ-
ψεις καὶ διαθέσεις, ἡ ἐν παντὶ μεγάλῃ πολιτικῇ
ἐρηγήσει θερμῇ συμπαρίᾳ τῆς γαλλικῆς κυβερνή-
σεως παρὶ τοῦ πλεονόν τοῦ Ρώσου αὐτοκράτο-
ρος, αἱ πεδαὶ αἱ ἐπιβεβλημέναι εἰς τὰν κίνησιν τῆς Τρι-
αλῆς Συμμαχίας, ἰδίως ἕνεκα τῆς ἐν Βερολίνῃ τη-
ρομένης εὐλαβείας πρὸς τὸν Ρώσον αὐτοκράτορα
προσοχῇ, ἐνὶ λόγῳ τοῦ συνόλου τῶν εὐρωπαϊκῶν
πραγματικῶν τὸ ἀνασφρόπτον καὶ ἐπισφαλές, ταῦτα
πάντα ἐπειθόν, ὅτι ἀκριβῶς ἵκναι αἱ Δυνάμεις, αἱ
ἐναι πρὸς τὴν ἡγεμονίαν ἥσαν εὐμενέστερον διατε-
τιμέναις πάντα λίθον ἐμελλον εὐ κινήσασιν ὅπως,
ἐν ἀπορροατικῶν καὶ ἐπιτυγχάνουσαι περὶ αὐτῆς
ρόπτον τινὰ αὐθόρμητον τὴν συμφωνίαν πρὸς τὰ ἐλ-
ληνικὰ αἰτήματα ἐπανόρθουν τοῦ κακοῦ, δι' ἀνα-
λόγῃ μὲν τῇ ἐφαρμογῇ, τῇ ἐπιζήρῳ σχολικῇ
κατάσει, δι' ὁποσχεύσεως δὲ προσχεύου αὐτῆς τρο-
ποποιήσεως, ἀποτρέψαν τὸν κίνδυνον ἐμφανίσεως
ἐκδηλοῦν βουλγαρο-ραμυλικτικῶν κεφαλῶν τῆς
ἐρολινιστοῦ Συνθήκης πρὸς νέαν εξέτασιν.

θεσει πρὸς τὴν Ρωσίαν φιλικώτατα τὴν Βουλγαρίαν
 ὁραπορευομένην Μεγάλῃν Δυνάμεων παρέχει εἰς τὸν
 ἀναγκαστὴν ἢ ἐν τῇ λονδινεῖᾳ «Σημαίᾳ» εὐροπαι-
 κροῦ αὐτῆς, ἐν ᾗ, παρὰ τινες διαστροφὰς τῶν πραγ-
 μάτων, εἰς ἐξ ἀτελοῦς γνώσεως εἰς ἐκ προθέσεως
 οὐχὶ πρὸς ἡμᾶς εὐμενοῦς, διὰ τοῦ ζήτηματος ἐκτι-
 θενται ἐν τῇ συνόλῳ ὁρθῶς: «Ἐπειδὴ ὅμως, —ἐπὶ
 γεται ὁ γράφων πρὸς τὴν «Σημαίαν», —ἡ ἑλληνικὴ
 κυβερνήτης ἐν τῇ διακυρηξίᾳ αὐτῇς ἐπικαλεῖται
 μετὰ τῆς Βερολίνου Συνθήκης καὶ τὸν Ὀργανικὸν
 νόμον, ἔχομεν αὖθις ἐπὶ τοῦ τάπητος βουλγαρικὸν
 ζήτημα, πρὸς μεγάλην ἀγαλλίαν, τὸν Σίσιν, οἷτις
 τὸ ἐπεσιόδοιον θὰ δέχῃτο ὡς θεοδὸν μάννα. Πῶς
 θὰ πολεμήσῃσιν αἱ Δυνάμεις, αἰνίτεις ὡς ἡ Ἀυστρία,
 —καὶ παρατηρητέον, ὅτι ἐν αὐταῖς περιελαμβάνετο
 καὶ ἡ πατρίς τοῦ ἀναποκριτοῦ τῆς «Σημαίας», —
 δίκαιονταί φίλους πρὸς τὴν Βουλγαρίαν καὶ δὲν ἐ-
 πιθυμοῦσι νὰ παροξυνθῇ ἡ ἐρις δυνάται τις νὰ ἐι-
 κάσῃ εὐκόλως. ☉ συμβουλευσάτωσι πιθανῶς τὴν
 Βουλγαρίαν νὰ σεφερθῇ, ἐάν ἡ κατάστροφος τῶν ἐν-
 ἀριθμῶν ἑλληνικῶν σχολείων τοῦ Πύργου καὶ ἄλ-
 λων πόλεων τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, εἴνεαι ἀτα-
 ξία τῶν ἐκ δεξιῆς ἐριδος πρὸς τὴν Ἑλλάδα κινδύ-
 νων. Ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς τοιαυτῆς ἐριδος θὰ ἐνέ-
 βαλεν εἰς ἐνοχλήσεις καὶ τῆς Τουρκίας. Ὅ ἀνεκτεῖν
 ἐξ εὐρωπαϊκῆς ἀπόψεως τὸ ζήτημα τῆς νομιμό-
 τητος τῆς ἐνδόσεως τῶν δύο Βουλγαριῶν, καὶ θὰ
 εἶδεν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Βουλγαρίας, τὴν Ρω-
 σίαν καὶ τὴν Γαλίαν, ἐκαίριαν ν' ἀναμυθῶσιν
 εἰς τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ νουθετήσῃσι τὴν Βουλγα-
 ρίαν περὶ τοῦ σπείσασθαι πρὸς τὸν εὐρωπαϊκὸν νό-
 μον» — Καὶ ἐπιπροστίθησιν ὁ γράφων: αὐτομάτως
 ἀμφιβέβηλ, ὅτι ἐπὶ οὕτω παραστήσῃσι τὸ πρᾶγμα
 εἰς τοὺς Βουλγάρους πολιτικούς οἱ φίλοι ἱσὺν θὰ
 καταστήσῃσιν αὐτοὺς ταχέως καταληγόντων, ὅτι ἡ
 ὑπόθεσις δὲν εἶναι ἀνταξία τῶν ἐνοχλήσεων. Καὶ
 τότε δ κ. Τρικούπης ὁ ἀναγκασθῇ νὰ ζητήσῃ ἄλ-
 λο τι μέσον ὅπως ἀποτερψῇ τὴν προσοχὴν τοῦ κόσ-
 μου ἀπὸ τῶν στενωχωρέων αὐτοῦ κατ' οἶκον. Ἡ
 δυσχερέεια, ὅτι ψηφισθεὶς ἐν Βουλγαρίᾳ νῦμος, ἕως οὗ
 δὲν ἀνακληθῇ, πρέπει ν' ἀναδειχθῇ ἱσχύων, δύνα-
 ται νὰ παρακαμφθῇ κατὰ πολλοὺς τρόπους, ὁ δὲ
 Σταυρούλφω εὐκόλως θὰ εὗρῃ τὸ καταλληλότερον
 μέσον.

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ἀληθῶς ἔχομεν εἰκόνα τῶν τότε ἐπικρατησάντων αἰσθημάτων, τῶν ἀπέψαν, ὑπολαβανόντων δὲ καὶ τῶν ἀνακρινάμεσάν τοις ἐπὶ τοὺς ἐν Σοφίᾳ ἀπὸ τῶν φίλων αὐτῶν ἐπιτιμήσεων καὶ συμβουλῶν. Παρέχει ἡ ἐπιστολὴ ἐκ περισσοῦ καὶ εἰκόνα τῆς δυσθυμίας, εἰς ἣν τότε ἐνεβλήθησαν οἱ φωτίζοντες τὴν δημοτικὴν γνώμην ἐπὶ τοῖς φιλοβυλαρκεώτερον δημοτικῶν γράμματι καὶ ῥήτορες, εἰς ἣν καὶ δρῆται καὶ τοῦ κατὰ τοῦ ἀειμνήστου Τρικούπη πέρθιον ἐν τῇ «Σημαίᾳ» βέλος. Ἄλλ' ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι οἱ τότε ἐν τοῖς ἀγγλικῶς πράγμασιν ὑπὸ τὸν Γλαδστων φιλελεύθεροι εἰδείχθησαν πρὸς τὴν ὑπὸ τὸν Τρικούπην κυβέρνησιν πολλοὶ δικαιότεροι καὶ εὐμενέστεροι τοῦ ἐν τῇ «Σημαίᾳ» γράψαντος

Καὶ οὕτως ἄνευ νεωτέρων διαβημάτων τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ρωμιλίᾳ ἡμετέρων ἀντιπροσώπων, ἐντολῇ τοῦ Σταυρούλφ κατ' αὐστηράν ἐξέωλεν αὐτοβουλῇ, ἡγοίοντο πρὸ τῆς λήξεως τοῦ δευτέρου δεκαήμερου τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ ἐν Πύργῳ βίᾳ κλεισθέντα σχολεῖα, κατὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ μηνός, ἡ ὅλη ἐπαπορεύσας τῆς υποθέσεως τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ρωμιλίᾳ ἑλληνηκῶν κοινοτήτων ἡ δύνατο νὰ κληθῇ ὡς ἰσορροῦσα λαοῦσα πέρας δι' ἀναστολῆς τῆς ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων ἐφαρμογῆς τοῦ εκπαιδευτικοῦ νόμου καὶ ρητῆς πρὸς τὰς μεγάλας Δυνάμεις υποσχέσεως περὶ προσεχέος τροποποιήσεως τοῦ άρθρου 10 τοῦ εἰρημένου νόμου.

Εἰς τὸ φοβηταρον τοῦ ἐν τῇ «Σημαίᾳ» ἐπιστο-
λογράφου, τὸν κύριον Σίσκιν, δὲν ἐδόθη καιρὸς
πρὸς ἀγαλλίασιν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἀντιθέτῳ πλευρᾷ
τῆς Εὐδοκίης κυβερνητῶν.

Καὶ τοιοῦτα μὲν τὰ τότε, εἰς ᾗ ἠγέλησκαμεν ῥιζα-
σμερον, ἢ ἐνδιατρίψωμεν οὐχὶ μόνον διότι ἡ περι-
πολιχὴ ἐκείνη ἔσχατος εἶχεν εὐρύτατον αὐτὸ ἐκεῖνο
ἔσ' οὐ σήμερον ὑπὸ τὰς κρυφαῖς παρορμήσεως καὶ
τῶν πανερῶν ἐνοχῶν τῆς ἡμερονηχῆς Ἀρχῆς ἐ-
ποστοῦτον εἰδεχθῆ παγκτακουργίαν ἐξετραπῆσαν οἱ
βουλαρχικοὶ ὄγλοι, ἀλλὰ καὶ κυριώτερον διότι καὶ
ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσι, καίτοι ὅπως ἄλλοι
φάνονται καὶ ἀληθῶς κατήντησαν οἱ ὅροι τῆς ἐν
Εὐρώπῃ διεθνούς καταστάσεως, νομίζομεν, ὅτι δια-
κρινόμεν, — καὶ ἐσώτερον δ' αἰσθανόμεθα — ὅτι καὶ
ἐν τῇ παρούσῃ ὥρᾳ δυσάρεστον εἰς τὴν Μεγάλῃν
Εὐρώπῃν ἐνθάρμυα παράγουσι οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ
Ρωμυλίᾳ σπαρχμοὶ φρονούμεν δ' ὅτι ἐν καὶ πολ-
λῇ κατεβλήθη φροντίς ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ
τῶν διαδόχων αὐτῶν, δυσπεπαιθῶται ἐν ἐπε-
νεύθῃσιν αἱ νέαι καταστροφῇ εἰς τὰ τῶν ἐκεῖ ἑλ-
ληνικῶν κοινοτήτων, ἐν αἷς οὐδὲν ἀλλῶως ἀσέβη ἐλ-

δοχος της Αύτου Βασιλικής Υψηλότητας του Πρίγκιπος Γεωργίου εις την θέσιν του Υπάτου Αρμοστού εν Κρήτη, τυχούσης της συναινέσεως των προσταττών της νήσου Μεγάλων Δυνάμεων, επιτρέπω ως αντιπροσώπων της Αύτου Μεγαλειότητος του Βασιλέως, τῷ Κυρίῳ Ζαίμῃ νὰ δεχθῇ τὴν ἐντολὴν τοῦ Υπάτου Αρμοστοῦ ἐν Κρήτῃ, ὑπὸ τοὺς ὁρους τοὺς περιλαμβανόμενους ἐν τῇ ἐπιδοθείσῃ Μοι ὑφ' ἡμῶν προσφωνήσῃ.

Εὐελπιστῶ δὲ αἱ προστατίδες τῆς Κρήτης Μεγάλοι Δυνάμεις, αἵτινες, διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν ὅπως ἀναθέτωσιν εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τὴν ὑπόδειξιν τοῦ ἐν Κρήτῃ Υπάτου Αρμοστοῦ, ὅσας ἐξέλεγε χρθεύει ἡ θέσις αὐτῇ, ἡθελήσαν νὰ δώσωσιν εἰς τὸν Κρητικὸν λαὸν νέον δαίμα τῆς ἐπιθυμίας των νὰ λαμβάνωσιν ὑφ' ὅψει τοὺς ἐθνικοὺς πόθους αὐτοῦ, θὰ εὐαρεστηθῶσι πρὸς τοὺς νὰ ὑποβοηθήσωσιν τὸν κ. Ζαίμην ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ ἔργου του.

Μετὰ τὴν ἀντιφώνησιν ταύτην τοῦ διαδοχοῦ δ κ. Ἐλλιοτ προσεφώνησε τὸν νέον Υπάτον Αρμοστοῦν ὡς ἑπείτα:

Εἰς τὸν ὅτι:

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ρωσίας ἐπεφόρτισαν ἡμᾶς νὰ ζητήσωμεν παρὰ τῆς Υμετέρας Ἐξουχότητος ὅπως εὐαρεστηθῇ, τῇ ἀδείᾳ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τοῦ Υψηλοῦ ἡμῶν Κυβερνήτου κοινοποιήσῃ ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Βασιλικῆς Υψηλότητος τοῦ Ἀντιβασιλέως, νὰ δεχθῇ τὴν ἐντολὴν τοῦ Υπάτου Αρμοστοῦ ἐν Κρήτῃ ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὁρους:

1ον) Ὁ Υπάτος Αρμοστὴς περιβλήσεται δι' ἐντολὴς πεντητὸς διαρκείας πρὸς κανονικὴν διοίκησιν τῆς νήσου.

2ον) Ὁ Υπάτος Αρμοστὴς θέλει ἀναγνωρίσει τὴν Ὑψηλὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Αὐτοῦ Αυτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου, καὶ θέλει λάβει μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς Τουρκικῆς σημαίας ἥτις κατὰ τὴν δολοφονίαν ὑπὸ τῶν τεσσάρων Δυνάμεων εἰς τὸν Σουλτάνον ὑπόσχοντο θὰ κυματίζῃ ἐπ' ἐνός των ὠχυρωμένων σημείων τῆς νήσου.

3ον) Πρῶτον αὐτοῦ μέλημα ἔσται νὰ ἐπαγγυηθῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μέτρων αὐτῶν ὑποδείκνυται ἐν τῇ γενομένῃ τῇ 10/23 Ἰουλίου 1906 ἀπὸ μέρους τῶν τεσσάρων Δυνάμεων ἀνακοινώσῃ πρὸς τὴν Αὐτοῦ Βασιλικὴν Υψηλότητα τὸν Πρίγκιπα Γεώργιον Υπάτον Αρμοστοῦ ἐν Κρήτῃ, τῆς ὁποίας ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐπιδώσωμεν ὑμῖν ἀντίγραφον, ὡς καὶ τῆς κοινῆς διακοινώσεως τῆς 1/14 Αὐγούστου, ἥτις καθορίζει τοὺς ὁρους τῆς ὑποδείξεως καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Υπάτου Αρμοστοῦ.

Ὁ κ. Ζαίμης εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην ἀντεφώνησεν ὡς ἑξῆς:

Τῆς Αὐτοῦ Βασιλικῆς Υψηλότητος τοῦ Ἀντιβασιλέως, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως ἐπιτρέψαντός μοι νὰ δεχθῶ τὸ ἀξίωμα τοῦ Αρμοστοῦ ἐν Κρήτῃ, εἰς τὸ ἐκλήθην τῇ ὑποδείξει τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως, τυχούσης τῆς συναινέσεως των προσταττών τῆς Νήσου Μεγάλων Δυνάμεων, δηλῶ ὅτι ἀποδέχομαι τὴν ἐντολὴν ταύτην ὑπὸ τοὺς ὁρους τοὺς περιλαμβανόμενους ἐν τῇ ἐπιδοθείσῃ μοι ὑφ' ἡμῶν προσφωνήσῃ.

Παρακαλῶν ἡμᾶς, κύριοι, ὅπως διεργνησθε πρὸς τὰς ὑμετέρας Κυβερνήσεις τὰ αἰσθημάτων τῆς ζωῆς εὐγνωμοσύνης μου ἐπὶ τῇ ἐμπιστοσύνῃ δι' ἣς εὐαρεστηθήσαν νὰ με τιμῶσιν, εὐελπιστῶ δὲ ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ ἔργου μου θέλωσιν ὡσαύτως εὐαρεστηθῇ νὰ με ἀπαρξώσιν τὴν εὐμενὴ αὐτῶν συνδρομήν.

Μετὰ ταῦτα συνεχάρησαν πάντες τὸν νέον Υπάτον Αρμοστοῦ τῆς Κρήτης, ἀποχωρήσαντων δὲ των ἀντιπροσώπων των Δυνάμεων, παρέμεινεν ἐπ' ὀλίγον παρὰ τῷ Διαδόχῳ ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ Υπάτος Αρμοστὴς, μεθ' ὃ μετέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, ἐνθα ἐπὶ μακρὸν συνεργάσθησαν.

Ἀξίον ἰδικαιτέρως σημειώσεως κρίνεται, ὅτι ἐν τῇ πρὸς τὸν Διάδοχον ὡς ἀντιβασίλειαν ἐν ὀνόματι των τεσσάρων Δυνάμεων προσφωνήσῃ τοῦ κ. Ἐλλιοτ, παρελήφθη ὁ ὅρος των ἐμπιστευτικῶν συναδικαζέμενων τοῦ Βασιλέως των Ἑλλήνων μετὰ των ἐν Ἀθῆναις ἀντιπροσώπων των Προστατῶν Δυνάμεων, ἐξ οὗ ἐν τῇ πρὸς τὸν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Διακοινώσῃ ἀπὸ 1/14 Αὐγούστου ἐξηρτηθῇ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ τοῦ ὑποδείκνυει τὸν ὑπάτον ἀρμοστὴν Κρήτης, ὁσὶς ἐξέλεγε χρθεύει ἡ θέσις αὐτοῦ. Ἡ παράλειψις αὕτη μεμελημένη οὐσα, τοσοῦτο μάλλον, ὅσην δὲν περιέλαβεν τὸν ὅρον τοῦτον καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ Βασιλέως ἀπὸ 1/14 Αὐγούστου, ἣν μετὰ των ἄλλων ἐπιστῆμων ἐγγράφων ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ σπουδαιότητην ἔχει σημασίαν. Συνδυάζοντες πάντα ταῦτα πρὸς τὸ γεγονός, ὅτι παρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐγένετο τὸ παρελθὼν Σάββατον ἡ τελετὴ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου ὑπάτου Αρμοστοῦ δυνάμεθα μετ' ἀσφαλείας νὰ εἰπωμεν, ὅτι τὸ δοθέν δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὑπάτου Αρμοστοῦ εἰς τὸν Βασιλέα των Ἑλλήνων Γεώργιον ἐδόθη αὐτῷ ὡς συνταγματικῷ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος ἐνεργούντι ἄρα ὑπὸ τὰς προνομίας καὶ τὰς ὑποχρεώσεις συνταγματικοῦ μονάρχου τοῦ ἐστὶ ἀνευθύνου, κατὰ τὰ συνταγματικὰ θέσμιμα.

Τὴν εὐθύναν ἀρα ταύτην ὑπέχει ἡ Ἑλλάς, εἰς ἣν διὰ τοῦτο ἀνήκει κατ' ἀλήθειαν καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ὑποδείκνυει τὸν ἐν Κρήτῃ ὑπάτον Αρμοστοῦν.

Ἡ ἐλλογικὴ διπλωματία δύναται καὶ ἐπὶ τῷ ἡθικῷ τούτῳ προσκείμεται νὰ ὑπερηφανεύηται.

Αὐθημερὸν ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως τὸ ἐπόμενον Β. Διάταγμα:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ των ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Υποδειχθέντος ὑφ' ἡμῶν τοῦ κ. Α. Θ. Ζαίμῃ, πρῶτον προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὡς Ὑπάτου Αρμοστοῦ ἐν Κρήτῃ, τῆς ἐκλογῆς δὲ ταύτης τυχούσης τῆς συναινέσεως των τεσσάρων προσταττών Δυνάμεων τῆς Κρήτης, ἐπιτρέπομεν αὐτῷ νὰ δεχθῇ τὸ ἐν λόγῳ ἀξίωμα.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ των ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐνεργῆσαι τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1906.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ ἀντιβασίλειος

Κωνσταντῖνος Διάδοχος

Α. Γ. Σκουζές

Ἀπερχόμενος εἰς Κρήτην ὁ νέος Υπάτος Αρμοστὴς παρέλαβεν ὡς ὑπασιπότην αὐτοῦ τὸν ταγματάρχην τῶν Γεν. Ἐπιτελῶν κ. Α. Α. Χαρχαλάμπην, εἰς τὸν ἐδόθη ἡ ἀδεία νὰ ἀναλάβῃ ὑπερῆσαν παρὰ τῷ Υπάτῳ Αρμοστῇ Κρήτης δια Β. Διατάγματος καὶ ὡς γραμματέα τὸν κ. Ἀλ. Ραγκαβῆν γραμματέα τοῦ ὑπουργείου των ἐξωτερικῶν.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τῇ 10 μ. μ. τῆς Κυριακῆς ἀπέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς ἡ θαλαμηγός «Σφακτηρία» φέρουσα τὸν νέον τῆς Κρήτης ὑπάτον Αρμοστοῦν, δν ἐγκρίσει των τεσσάρων προσταττών Δυνάμεων διώρισην ὁ βασιλεὺς των Ἑλλήνων. ἵνα διοικήσῃ καὶ προλαίμῃ τὴν ὁδὸν τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως εἰς τὴν πολυπαθὴ νήσον. Τὸν νέον ὑπάτον Αρμοστοῦν ἀπεχαίρειται τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ Ἀθηνῶν, παρὰ τὸ ἀθρόον δὲ τῆς προπομπῆς, δι' ὃ ἐξεπλήθη ἐξελέθη καὶ ἡ ὄρα τῆς ἐκκινήσεως, πλήθος λαοῦ παρίστατο ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἐν τῇ προκυμαίᾳ τοῦ λιμένος τοῦτον συνωστίζοντες ὑπὸ των ἐνστικτικῶν τῆς προσδοκίας καὶ τοῦ πόθου νὰ κατευθύνωσιν τὸν νέον ἀπόστολον, δν ἐκπέμψει ἡ πολλὰ ταλαιπωρηθεῖσα Μητέρα μετὰ τῆς ἀποκαλίπτου ἐντολῆς νὰ φέρῃ πρὸς αὐτὴν τὴν πολυπόθητον Κόρην. Ἐκαστος νομίζει—οἱ οὗτοι φιλοσοφῶσιν οἱ λαοὶ διὰ των συναισθημάτων μάλλον ἢ των διανοημάτων—ὅτι ἡ εὐχὴ τῆς κατευθύνσεως τοῦ νέου ἀρμοστοῦ θὰ ἐνδυναμώσῃ τὸ ἔργον τοῦτον, ὅπως φέρῃ εἰς αἰῶνα πέραν τὴν κοινὴν ἀπάντησιν προσδοκίαν. τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης. Ὡς πρῶτος οἰωνὸς ἀριστος τῆς ἐντυχίας τοῦ ἔργου τοῦ νέου ἀρμοστοῦ ἐκρίθη τὸ τηλεγράφημα τοῦ προέδρου τῆς κρητικῆς συνελεύσεως κ. Μιχαλιδάκη, δι' οὗ οὗτος ἐχαίρεισεν ἐκ Χανίων τὸν ἐν Ἀθῆναις ἔτι διατρίβοντα νέον ἀρμοστοῦν, ἔχον οὕτω:

Ἐξοχότατον Ἀλεξάνδρον Ζαίμην

Ἀθῆνας

Ἐξ ὀνόματος τῆς Συνελεύσεως συγχαίρομεν τὴν Ὑμετέραν Ἐξουχίαν ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτῆς ὡς Υπάτου ἀρμοστοῦ τῆς Κρήτης. Ἐρχομαι ἵνα ἐπὶ τῆς Ὑμετέρας ἀρμοστείας ζήσωμεν τὴν πλήρωσιν των Ἑθνικῶν πόθων.

Πρόεδρος τηλεγράφημα ὁ κ. Ζαίμης ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ ὡς ἑξῆς:

Κύριον Μιχαλιδάκη

Πρόεδρον συνελεύσεως

Χανιά

Εὐχαριστῶν Ὑμᾶς παρακαλῶ νὰ διαβιβάσῃτε εἰς τὴν Συνέλευσιν τὴν ἐκφράσιν τῆς εὐγνωμοσύνης μου ἐπὶ τοῖς συγχαρητηρίοις καὶ ταῖς εὐχαῖς. Πέποιθα δι' ἡ Συνέλευσις θὰ ὑποδοχθῇ τὸ ἔργον μου τεινὸν εἰς τὴν ἐξομάλυνσιν των δυσχερειῶν παρασκευαζομένης οὕτω τῆς ποθητῆς λύσεως, ἣν διολυνῶχος εὐχόμαι.

Ζαίμης

Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο ἔλυσεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πᾶσαν ἀμφιβολίαν ἢ φῶδον περὶ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ νέου ἀρμοστοῦ ὑπὸ των Κρητικῶν μαρτυρῶσαν, δι' ὁλόκληρος ἡ νήσος ἦτο πρόθυμος νὰ ἀπακούσῃ εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Τῷ ὄντι λαμπρὸς ἀπέδειξε τοῦτο ἡ Κρήτις κατὰ τὴν εἰς Χανιά ἀφίξιν τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ζαίμῃ, δν παραλαβόντα ἐκ Μήλου τὰ τέσσαρα πολεμικὰ τὸν προσεπιδόν Δυνάμεων τῇ 8/12 μετὰ τοὺς ἐπιστάτους διὰ 17 κανονοβόλων ἐξ ἐκάστου πλοίου χαίρεισμονος καὶ τὴν παρουσίαν των κυβερνητῶν πρὸ τοῦ ὑπάτου ἀρμοστοῦ ἡγαγόν εἰς Χανιά τῇ 4/12 μ. μ. Ἡ πόλις εἶχε σημασιοτολισθῇ ἅπασα δι' ἐλληνικῶν σημαίων. Πλήθος λαοῦ περιέωσαν τὴν ἀποβάθραν καὶ λέμβοι κατὰφορτοὶ ἀνθρώπων περιετοίχισαν τὰ πλοία. Ζητωκραγαὶ ἀντήχησαν ἀπανταχόθεν καὶ οἱ ἐθνικοὶ ὕμνοι των τεσσάρων προσταττών Δυνάμεων ἀντήχον ἐν ὁμοφωνίᾳ πρὸς τὰς ἱαγὰς τοῦ πλήθους χαίρεισμονες τὸν κοινῇ ὑπὸ των Ἑλλήνων καὶ τῆς Ἐξουχίας ἐκλεχθέντα ἀρχοντα τῆς Κρήτης.

Πρῶτον ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ φέροντος—δν κ. Ζαίμην ὡσαύτως καταδρομικῶν «Δουνέτες» οἱ πρόξενοι των Δυνάμεων, ὑπὸ τούτων δὲ συνοδεύμενος ἀποβί-

βάζεται εἰς τὴν ἀποβάθραν, ὅπου ὁ διεθνὴς στρατός καὶ ἡ κρητικὴ χωροφυλακὴ φέρουσαν διπλὰ ἀποκροῦσιν των ἐθνικῶν ὕμνων των Δυνάμεων. Ἀδελφὸι ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Χανίων κ. Φούμης προσφωνεῖ τὸν Αρμοστοῦν λέγων, ὅτι ἡ πρωτεύουσα τῆς Κρήτης διαδέλπει εἰς τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ὡς ὑπάτου Αρμοστοῦ ἀπαρχὴν οὐσιαστικῆς ἀναγνωρίσεως των ἐθνικῶν δεσμών τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ὑπάτος Αρμοστὴς ἀντεφώνησεν οὕτω:

Ἐκλεγείς παρὰ τοῦ Βασιλέως των Ἑλλήνων ὑπάτος Αρμοστὴς πατὴρ σήμερον μετὰ συγκινήσεως τὸ ἔδαφος τῆς Κρήτης Ἐδραριστῶ Ὑμᾶς διὰ τὴν δεξιάν, διαδεσφῶ δὲ δι' ἑλκ. διοικήσεως ἀμερολήπτως καὶ ἑλκ. ἐργασθῇ ὅπως προλαίμῃ τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν τελικὴν λύσιν, τὴν ὑπὸ πάντων ποθυομένην.

Ἐνθουσιάζει ζήτωκραγαὶ ὑποδέχονται τοὺς λόγους τοῦ Αρμοστοῦ.

Ἐκείθεν ἡ πομπὴ ἀνέρχεται εἰς τὸ Διοικητήριον ὅπου των νέον Αρμοστοῦν προσφωνεῖ ἐν ὀνόματι των προσέξων ὁ γεν. πρόξενος τῆς Ἀδστροφίας κ. Πάντες, ὅστις ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, δι' ἣ Κρήτις θέλει εἰρηνεύει καὶ τὴν εὐχὴν νὰ κατενοδοθῇ τὸ ἔργον τοῦ ἀρμοστοῦ. Οὗτος ἀντιφωνῶν ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα, δι' ἣ συνδρομῇ των Δυνάμεων θὰ φέρῃ εἰς αἰῶνα πέραν τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ ἔργον ὑπὸ τοῦ Βασιλέως των Ἑλλήνων τῇ ἐγκρίσει των Δυνάμεων.

Τὸν προσέξων ἀποχωρησάντων ὁ πρόεδρος τῆς συνελεύσεως κ. Μιχαλιδάκης προσφωνεῖ τὸν κ. Ζαίμην ἐν ὀνόματι τοῦ προέδρου τῆς συνελεύσεως διὰ μεσότης ἐνθουσιασμοῦ καὶ φρονήσεως προσλαλῶς, ἐν ἣ ἐξέφρασε τὴν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην τοῦ κρητικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν νέον ἀρμοστοῦ τῆς Κρήτης καὶ ἡδύχησεν. ἵνα ἐπὶ τῆς ἀρμοστείας αὐτοῦ ὁ κρητικὸς λαὸς ἐπιτύχῃ τὴν πλήρωσιν των ἐθνικῶν του πόθων.

Συγκυριζόμενος ὁ κ. Ζαίμης ἀπεκρίθη οὕτω:

Ἐδραριστῶ Ὑμᾶς καὶ τὸ Προεδρεῖον τῆς Συνελεύσεως διὰ τὰς θεματὰς εὐχὰς Ὑμῶν. Οἱ λόγοι Ὑμῶν ἐνθαρρύνουν τὸ ἔργον μου. Σηριζόμενος ἐπὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κρητικοῦ λαοῦ θέλω ἐργασθῇ ἵνα προλαίμῃ τὸ ἔδαφος, ὅπως ἐπέλθῃ ἡ στιγμή, ἣν μετὰ συγκινήσεως ἐπὶ δεκαετηρίδας ἀναμένομεν.

Μετὰ τοῦτο ἐγένετο ἡ πρὸ τοῦ Αρμοστοῦ παραστάσις των διαφόρων ἀρχῶν. μεθ' ὃ ὁ νέος Αρμοστὴς συνεισεκέρθη ἐπὶ μακρὴν μετὰ τοῦ προέδρου κ. Μιχαλιδάκη περὶ τῆς καταστάσεως. Πρὸς τὸν κ. Μιχαλιδάκην ἐδήλωσεν, δι' ἣ ἐργαζομένην νῦν τῆς συνελεύσεως τὸ διάγγελμα αὐτοῦ θὰ ἀνευθύνῃ πρὸς τὸν κρητικὸν λαόν. Τὸ διάγγελμα τοῦτο θὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐπιούσης ἑβδομάδος.

Ὁ ὁ ζωηρὸς ἐνθουσιασμός, μεθ' οὗ ὑπεδέχθη ἅπασαν τὴν ἐξουσίαν ἡ Κρήτις των νέον ἐκλεκτὸν τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἑλλν. κυβερνήσεως ἀρχοντα αὐτῆς προοινοῦνται τὰ αἰσιότατα περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ κ. Ζαίμῃ καὶ ἀπέδειξεν ἀλόγους τοὺς φόβους των κ. Προξένων καὶ τὰ μέτρα, αὐτὰ ἔλαβον πρὸς τήρησιν τῆς κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Αρμοστοῦ τάξεως. Ἐπὶ ὁ θεὸς νὰ ἐπιστήνῃ δι' ἐπιτυχίας τὸ ἔργον. ὁ τὸ Πανελλήνιον ἀνέστηκε τῷ κ. Ἀλεξάνδρῳ Ζαίμῃ Ἡ κρητικὴ συνέλευσις καλεῖται μετὰ 15 ἡμέρας, ὅπως συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας αὐτῆς.

Τῆς 16/9 ἡμερᾶς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον των Ναυτικῶν ἀγγέλλει δι' αἰ ἐπισκευῆς τῆς Ὑδρας ἐνδύονται ἡδὲ ἐν τῷ περατοῦσθαι, οὕτως ὥστε ἐντός τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς νὰ κατορθωθῇ ὅπως ἡ Ὑδρα καταπλεύσῃ εἰς Ναύσταθμον.

Κατ' ἀσφαλείας ἐπίσης πληροφορίας ἡ ἐπισκευὴ των μηχανῶν των «Σπεσῶν» πλησιάζει νὰ περατωθῇ ἐντός τοῦ μηνὸς τούτου τὸ θεωρητικὸν θὰ εἶναι τελείως ἑτοιμον.

Τῆς 16/9 ἡμερᾶς ἀνγγέλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον των Στρατιωτικῶν, δι' αἰ δοκιμαῖ των φυσιγγίων ἐπερατώθησαν. Ἐκ των δοκιμῶν τούτων προέκυψεν δι' αἰ τὰ φυσιγγία Κέλλερ καὶ Ράιτ ὡς πρὸς τὴν ἀρχικὴν ταχύτητα ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἀξίαν, ὡς πρὸς τὴν συντήρησιν ὁμοῦ ὑπερεπέρουν ὡς ὑπερβολικὰ τὰ Κέλλερ.

ΕΝ Τῷ μητροπολιτικῷ ναφ Ἀθηνῶν, χοροστατοῦνται τοῦ Μητροπολίτου καὶ των συνοδικῶν, διὰ τελεσθῇ τὴν προσεχῇ Κυριακὴν μνημόσυνον ἐπὶ τοῦ δολοφονηθέντος μητροπολίτου Κορυθαῶς ἀειμνήστου Φωτίου. Τοιαῦτα μνημόσυνα κατὰ διαταγὴν τοῦ μητροπολίτου Ἀθηνῶν θὰ τελεσθῶσιν ἀπανταχό τοῦ Κράτους τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Ὁ ΝΕΟΣ ἀστυνομικὸς νόμος, δι' οὗ ὡς γνωστὸν ἀντίκειται ἡ ἀστυνομία τοῦ κράτους εἰς τὴν χωροφυλακὴν καὶ ἀπαλλάσσονται αὐτῆς οἱ ἀξιοματικοὶ τοῦ στρατοῦ, τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου. Συγχρόνως πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου ἰδρύεται σχολὴ πρὸς μόρφωσιν ὁπλιτῶν καὶ ἀπαξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, τοῦ ὁποῦ τὰ μέγιστα θὰ συντελεσθῇ εἰς τὴν μόρφωσιν κατὰλλήλων ἀστυνομικῶν ὁργάνων δυνάμεων εἰς ἀμφοτέρω ταῦτα νὰ ἐπαρξώσιν, εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν καταδύξιν των παραστρατῶν τοῦ νόμου καὶ εἰς τὸν σεβασμὸν των στοιχειωδῶν δικαιοσύνης ταῦ πολιτῶν. Ἀμφοτέρω δὲ ταῦτα οὐδὲ τὸ παρὶπαν συνέδωσαν μέχρι τοῦδε. Θὰ ἡδύμεθα εἰς τὴν σχολὴν νὰ εἰσῇγοντο καὶ πολλοὶ των ἀφιστάμενων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς, εἰς οὗς πολλοὶ τοῦ ἐπαγγέλματος ἐλλείπουσι καὶ στοιχειώδεις γνώσεις.

Τὸ ὑπουργεῖον των ναυτικῶν κατέδωκε τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα τὴν τετάρτην ὁδόν, τὴν κατελευσάν, ἐκ 10,600 λιτρῶν στεγνίνων διὰ τὴν κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ναυπηγεία Γιάδρον.

Ὁ ΠΡΟΣ διάδοχον των ὠφελίμων βιβλίων Σὺλ. λογος προσέφερεν ὑπὲρ των προσφύγων διακόσια σάματα ἐκ των ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντων βιβλίων.

Ὁ κ. Στ. Σιρῆτι διοικητὴς τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς κεντρικῆς ὑπὲρ των προσφύγων ἐπιτροπῆς προσέφερεν ὑπὲρ των αὐτῶν ὑμνίων ἑκατὸν κουβέρτες.

Ὁ δὲ κ. Γ. Κοτζιάς ἔμπροσθεν καὶ μέλος τῆς κεντρικῆς ὑπὲρ των προσφύγων ἐπιτροπῆς προσέφερεν ἐπίσης διὰ των αὐτῶν σκοπῶν διακοσίας πενήντα λινάσας.

ΚΑΤΑ τὴν κλήρωσιν τῆς παρελθούσης Δευτέρας τοῦ λαχείου τῆς ἐθνικῆς τραπέζης των 3 οἱ ἔλαχον οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοὶ κερδαίνοντες.

99,571	φρ. χρ.	70,000
76,423	»	10,000
173,127	»	5,000
102,884	»	5,000
28,493	»	2,000
173,297	»	2,000
48,401	»	2,000
121,793	»	2,000
123,461	»	2,000

Τὰ κερδῆθέντα ποσὰ πληρώνονται τὴν 2αν Δεκεμβρίου ἐπὶ τῇ προσηγῶγῃ των οἰκείων τίτλων εἰς χρυσόν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὸ διάγγελμα τοῦ νέου ὑπάτου Αρμοστοῦ Κρήτης ἐδημοσιεύθη τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς κρητικῆς πολιτείας. ἀναμένοντες δὲ τὸ προσεχὲς ταχυδρομεῖον, ὅπως δημοσιεύσῃμεν αὐτὸ ἐπ